

Одлука којом се доносе измјене и допуне Устава Републике Српске

Користећи се овлашћењима која су Високом представнику дата чланом V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи за тумачење наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Споразума”;

Позивајући се на став XI 2. Закључака Конференције Савјета за имплементацију мира који се састао у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи за тумачење Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора да би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним,” у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са подставом (ц) овог става) и “друге мјере у сврху осигурања имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Узимајући у обзир члан V.3(а) Устава Босне и Херцеговине према којем Предсједништво БиХ има надлежност за вођење спољне политике Босне и Херцеговине;

Надаље узимајући у обзир члан V.3.(ц) Устава Босне и Херцеговине којим се предвиђа да је Предсједништво БиХ надлежно за представљање Босне и Херцеговине у међународним и европским организацијама и институцијама и тражење чланства у

оним међународним организацијама и институцијама у којима Босна и Херцеговина није члан”;

Имајући на уму члан III.5.(а) Устава Босне и Херцеговине којим се предвиђа да ће “Босна и Херцеговина преузети надлежности за”, између осталог, послове “који су потребни за очување суверенитета, територијалног интегритета, политичке независности и међународног субјективитета Босне и Херцеговине”;

Наглашавајући Комунике Управног одбора Савјета за имплементацију мира од 28. марта 2003. године, у којем је Управни одбор, у вези са продајом оружја Ираку од стране Ваздухопловног завода “Орао”, “нагласио да је, с обзиром на питања систематске реформе и политичке одговорности, од кључне важности подузети одговарајуће мјере како би се спријечило да поново дође до такве ситуације.” и “да очекује пуну сарадњу свих мјеродавних органа власти у БиХ у смислу испуњавања обавеза које имају према Дејтонском-Паришком мировном споразуму и као органи земље чланице Уједињених нација. Управни одбор је такође нагласио потребу за реформом одбране у циљу рјешавања питања која су у супротности са Уставом БиХ и припреме БиХ за интеграцију у евроатлантске структуре.”

Узимајући у обзир, констатујући и имајући у виду горе наведено, Високи представник овим доноси:

ОДЛУКУ

којом се доносе измјене и допуне Устава Републике Српске

(“Службени гласник Републике Српске”, бр. 21/92, 28/94, 8/96, 13/96, 15/96, 16/96, 21/96, 21/02 и 31/02)

Ове измјене и допуне представљају саставни дио ове Одлуке и одмах ступају на снагу.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и без одлагања ће бити објављена у “Службеном гласнику Републике Српске.”

Амандман CIV

У тачки 1. Амандмана XL на члан 80. Устава Републике Српске, са измјенама и допунама, одредба која гласи ” у складу са Уставом и законом” се замјењује ријечима: ”у складу са Уставом Босне и Херцеговине и Републике Српске и другим одговарајућим законима.”

Амандман CV

У члану 106., ставу 1. Устава Републике Српске иза ријечи “у складу са Уставом и законом” додају се сљедеће ријечи:

“према одредбама о цивилној команди из члана В.5(а) Устава Босне и Херцеговине.”

Сарајево, 2. април 2003. године

Педи Ешдаун

Високи представник